

Republika Hrvatska
Općinski sud u Sesvetama
Stalna služba u Vrbovcu
Vrbovec, Trg Petra Zrinskog 22

Posl.broj: P-314/2025-15

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Sesvetama Stalna služba u Vrbovcu, po sutkinji Zdenki Kudović-Husain, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, OIB 84397956623, Zagreb, Mihanovićeve 3, zastupanog po punomoćnici Andrei Parada Stojčić, dipl. iur., protiv tuženika Hrvatske šume d.o.o., OIB 69693144506, Zagreb, Ulica kneza Branimira 1, zastupanog po punomoćnici Danijeli Adlešić Troha dipl. iur., radi isplate, nakon provedene glavne i javne rasprave zaključene na ročištu 18. svibnja 2026. u prisutnosti punomoćnika stranaka, dana 30. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

Nalaže se tuženiku Hrvatske šume d.o.o., OIB: 69693144506, Zagreb, Ulica kneza Branimira 1, da tužitelju Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, OIB: 84397956623, Zagreb, A. Mihanovića 3, isplati iznos od 14.187,27 eur sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 27. prosinca 2024. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje (dalje:HZMO), Područne službe u Rijeci, broj 39947 od 08. kolovoza 2022. njegovom osiguraniku Vasi Stipanoviću priznato pravo na naknadu zbog tjelesnog oštećenja kao posljedica ozljede na radu počevši od 27. travnja 2022., dok mu je rješenjem HZMO-a Područne službe u Rijeci broj 39947 od 28. svibnja 2024. priznato pravo na invalidsku mirovinu. Rješenjem istog tijela broj 39947 od 18. rujna 2024. ispravljenim rješenjem broj 39947 od dana 28. ožujka 2025. određena mu je isplata invalidske mirovine počevši od 26. travnja 2022. sve kao posljedica 100%-tne ozljede na radu uslijed koje je nastao djelomičan gubitak radne sposobnosti.

2. Budući da tužitelj temeljem odredaba članka 161., 162., 165. i 170. Zakona o mirovinskom osiguranju (NN 157/13) ima pravo na naknadu štete nastale mu isplatama naknade zbog tjelesnog oštećenja i invalidske mirovine osiguraniku Vasi Stipanoviću, te da je u razdoblju od 7. travnja 2022. do 31. prosinca 2024. na ime naknade za tjelesno oštećenje isplatio mu iznos od 1.311,43 eur, a u razdoblju od 26. travnja 2024. do 31. prosinca 2024. na ime invalidske mirovine isplatio mu iznos od 12.875,84 eur, potražuje od tuženika isplatu tih iznosa, što ukupno čini iznos od 14.187,27 eur, na koji potražuje i zakonske zatezne kamate tekuće od 27. prosinca 2024. pa do isplate. Naime, tvrdi da tuženik odgovara za predmetnu štetu osiguranika Vase Stipanovića po principu objektivne odgovornosti temeljem odredbe članka 25. Zakona o zaštiti na radu iz razloga propusta osiguranja zaštite na radu i sigurnih uvjeta rada. Ukazuje da se pred Općinskim sudom u Rijeci vodi postupak za naknadu štete Vase Stipanovića kao radnika tuženika, protiv tuženika, u predmetu poslovni broj Pr-536/2020 te predlaže isti izvršiti uvid budući da će se u tom predmetu utvrđivati odgovornost tuženika za nastanak štetnog događaja.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti osporava tužbu i tužbeni zahtjev, čineći nespornim da je osiguranik tužitelja Vaso Stipanović kao radnik tuženika doživio ozljedu na radu dana 19. rujna 2017., priznaje da mu je tužitelj u tužbi citiranim rješenjima utvrdio postojanje tjelesnog oštećenja od 40% kao posljedice ozljede na radu i naknadu po toj osnovi od 27. travnja 2022., kao i da mu je tužitelj u tužbi citiranim rješenjima utvrdio djelomični gubitak radne sposobnosti i pravo na invalidsku mirovinu počevši od 26. travnja 2022. Međutim, spori postojanje uzročno-posljedične veze između ozljede na radu i postojanja tjelesnog oštećenja odnosno invalidnosti osiguranika tuženika, a time i postojanje svoje odgovornosti za štetu koju tužitelj trpi predmetnim isplatama osiguraniku. Ističe i da je proveo sve mjere zaštite na radu, pa osporava svoju odgovornost za štetni događaj ukazujući da je osiguranik tuženika kao radnik u spornom događaju sam doprinio da dođe do štete jer je dugi niz godina obavljao posao pomoćnika revirnika-poslovođe kod tuženika, iskusan je radnik te upoznat sa svim opasnostima na šumskom radilištu, a u vrijeme sporne ozljede bio je i neposredni ovlaštenik poslodavca zaštite na radu i rukovodio je poslom kritičnog dana. Kao takav je znao da se prilikom utovara tereta na kamion mora odmaknuti od zone opasnosti odnosno napustiti manipulativni prostor dizalice, odnosno zabraniti bilo kakav rad suprotan pravilima struke i zaštite na radu te Uputama za rad na sigurnan način. Nasuprot tome u vrijeme nastanka ozljede na radu nalazio se unutar manipulativnog prostora dizalice pa smatra da je isključivo odgovoran za nastalu ozljedu. Drži da je do štetnog događaja došlo uslijed njegove izrazite neopreznosti prilikom utovara tereta u kamion zbog propuštanja da se dovoljno udalji od manipulativnog prostora dizalice za utovar drvnih sortimenata. Također je kao ovlaštenik za zaštitu na radu zadužen za organizaciju rada na radilištu morao upozoriti radnika koji je obavljao utovar trupaca da ne izvlači trupce iz sredine hrpe te da kod veće hrpe treba najprije utovariti one koji nisu ukliješteni, dakle morao je zabraniti tom radniku rad protivan pravilima zaštite na radu. Tuženik tvrdi da kao poslodavac nije mogao utjecati da ne dođe do ozljeđivanja osiguranika tužitelja kao njegovog radnika jer je upravo on kao radnik morao primijeniti pravila zaštite na radu, konkretno udaljiti se na sigurnu udaljenost i spriječiti nepravilan rad na utovaru trupaca. Naprotiv, tvrdi

da je osiguranik tužitelja postupao sa krajnjom nepažnjom i da je to uzrok štete. Suglasan je da se izvrši uvid u predmet Općinskog suda u Rijeci poslovni broj Pr-536/2020 u kojem osiguranik tužitelja kao radnik tuženika vodi postupak za naknadu štete, a u kojem će biti utvrđivana eventualna odgovornost tuženika kao poslodavca za nastalu mu štetu. Također ističe i prigovor zastare predmetnog potraživanja.

4. U tijeku postupka na ročištu održanom 18. svibnja 2026. tuženik je priznao nespornom visinu utuženih iznosa po osnovi isplaćenih naknada za tjelesno oštećenje kao i invalidskih mirovina u utuženom razdoblju od 27. travnja 2022. do 31. prosinca 2024. i 26. travnja 2024. do 31. prosinca 2024. radniku tuženika Vasi Stipanoviću. No, konačno je predložio odbiti tužbeni zahtjev.

5. U svrhu dokaza izvršen je uvid u rješenja HZMO (list 3-10 spisa te list 15-17), ispis podataka o plaći, osnovicama osiguranja, naknadi i vrijednosnih bodova po godini (list 11-14), nalaze i mišljenja Zavoda za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom (list 18-38), spis Državnog inspektorata Područni ured Rijeka Klasa: UP/I-116-02/17-41/135. Ur.broj: 524-10-02-02/6-18-1 (list 39-80), obračun isplaćene naknade za tjelesno oštećenje i invalidsku mirovinu (list 81-82 i 275-276) sa evidencijskim podacima osiguranika tužitelja Vase Stipanovića (list 83-94 i 277-283), odštetni zahtjev s povratnicom (list 95-97), uvjerenje o osposobljenosti Vase Stipanovića za rad na siguran način (list 119-121), Ugovor o radu na neodređeno vrijeme (list 122-123), upisnik zaduženja osobnim zaštitnim sredstvima (list 235-236), izdatnicu (list 237-238), prijavu o početku izvođenja radova na privremenom radilištu (list 265-266), plan uređenja privremenog šumskog radilišta (list 267-270), Tabelu opasnosti, štetnosti i napora pri izvođenju poslova na radilištu, procijenjeni rizik i mjere zaštite za otklanjanje i smanjenje rizika (list 271-272) te je izvršen i uvid u spis Općinskog suda u Rijeci poslovni broj Pr-536/2020.

6. Cijeneći provedene dokaze sukladno odredbi članka 8. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25-dalje: ZPP) utvrđeno je da je tužbeni zahtjev osnovan.

7. Između stranaka je nesporno:

-da je Vaso Stipanović kao radnik tuženika dana 19. rujna 2017. doživio ozljedu na radu,

-da mu tužitelj kao posljedicu te ozljede isplaćuje naknadu za tjelesno oštećenje i invalidsku mirovinu temeljem rješenja koje je donio po Područnoj službi u Rijeci i to:

-rješenja Klasa: UP/I 141-06/22-01/03028624610, Ur.broj: 341-14-05/3-22-13834, broj spisa 39947 od 8. kolovoza 2022. kojim mu je utvrđeno postojanje tjelesnog oštećenja od 40% kao posljedice ozljede na radu počevši od 27. travnja 2022.,

-rješenja Klasa: UP/I 141-02/23-01/03028624610, Ur.broj: 341-14-05/3-23-20619, broj spisa 39947 od 28. svibnja 2024. kojim mu je utvrđeno pravo na invalidsku mirovinu počevši od 26. travnja 2022. zbog djelomičnog gubitka radne sposobnosti u cijelosti (100%) uzrokovanim ozljedom na radu,

-rješenja Klasa: UP/I 141-02/24-01/03028624610, Ur.broj: 341-14-05/3-24-22088, broj spisa 39947 od 18. rujna 2024. kojim mu je određena invalidska mirovina radi djelomičnog gubitka radne sposobnosti 100% uzrokovanog ozljedom na radu počevši od 26. travnja 2022. i iznosi te mirovine,
-da je osiguraniku tužitelja Vasi Stipanoviću temeljem citiranih rješenja u razdoblju od 7. travnja 2022. do 31. prosinca 2024. na ime naknade za tjelesno oštećenje isplaćen iznos od 1.311,43 eur, a u razdoblju od 26. travnja 2024. do 31. prosinca 2024. na ime invalidske mirovine iznos od 12.875,84 eur.

8. Sporna je da li je tuženik dužan naknaditi tužitelju štetu u vidu regresa isplaćenih iznosa po osnovi naknade za tjelesno oštećenje i invalidske mirovine obzirom na tvrdnju da nije odgovoran za štetu koja je nastala njegovu radniku Vasi Stipanoviću ozljedom na radu 19. rujna 2017. kojoj je izravna posljedica bila djelomični gubitak radne sposobnosti imenovanog temeljem koje je ostvario navedena prava iz mirovinskog osiguranja. Također je sporan i prigovor zastare predmetnih potraživanja, dok nije sporna isplaćena visina za utužena razdoblja isplate naknade za tjelesno oštećenje i invalidsku mirovinu.

9. Odredbom članka 161. stavak 1. Zakona o mirovinskom osiguranju (NN 157/13, 151/14, 33/15, 93/15, 120/16, 18/18, 62/18, 115/18, 102/19, 84/21 i 119/22-dalje:ZOMO) koji je bio na snazi u vrijeme spornih isplata u razdoblju od travnja 2022. do prosinca 2024. propisano je da tužitelj ima pravo zahtijevati naknadu štete za novčana davanja koja se isplaćuju na teret mirovinskog osiguranja sve dok traje isplata istih i iako su ta davanja osigurana u mirovinskom osiguranju, a prema stavku 2. toga članka to su i davanja po osnovi priznatog prava na mirovinu i prava na naknadu zbog tjelesnog oštećenja.

10. Odredbom članka 162. stavak 1. ZOMO propisano je da tužitelj ima pravo na naknadu šteta od osobe koja je prouzročila smanjenje radne sposobnosti, djelomični ili potpuni gubitak radne sposobnosti, tjelesno oštećenje ili smrt osigurane osobe, a stavkom 3. toga članka propisano je da za te štete odgovara poslodavac ako je nastala zbog neprovođenja mjera zaštite na radu.

11. Uvidom u spis Općinskog suda u Rijeci poslovni broj Pr-536/2020 u kojem je osiguranik tužitelja Vaso Stipanović kao radnik tuženika vodio spor radi naknade štete nastale mu ozljedom na radu 19. rujna 2017. utvrđeno je da je presudom toga suda poslovni broj Pr-536/2020-72 od 31. siječnja 2025. potvrđenom presudom Županijskog suda u Osijeku poslovni broj GŽ R-124/2025-2 od 5. lipnja 2025. tuženiku utvrđena obveza naknade imovinske i neimovinske štete, jer je pravomoćno utvrđeno da je tuženik kao poslodavac odgovoran za nastalu štetu zbog neprovođenja adekvatnih mjera zaštite na radu te da na strani njegova radnika Vase Stipanovića nije bilo doprinosa nastanku štete.

12. U navedenom parničnom postupku provedeni su brojni dokazi, kako saslušanjem samog oštećenika Vase Stipanovića tako i više svjedoka, a i provođenjem vještačenja po vještaku zaštite na radu mr. sig. Ani Šijaković, na temelju kojih je

prvostupanjski sud utvrdio isključivu odgovornost tuženika za nastalu štetu radniku Vasi Stipanoviću, a koje utvrđenje je ispravnim prihvatio i drugostupanjski sud.

13. U ovom postupku obje parnične stranke predložile su izvršiti uvid u navedeni predmet. Tuženika koji je bio stranka u predmetnom postupku obvezuje pravomoćna presuda koja je u njemu donesena, kako u odnosu na obvezu isplate visine dosuđene štete svojem ozlijeđenom radniku Vasi Stipanoviću, a temeljem utvrđenja tuženikove isključive odgovornosti za štetu.

14. Stoga ovaj sud nije prihvatio prijedlog tuženika za izvođenje predloženih dokaza u ovom predmetu saslušanjem osiguranika tužitelja Vase Stipanovića kao tamo oštećenika te u tom postupku saslušanih svjedoka, kao i novog vještačenja što smatra nepotrebnim i suprotnim načelu ekonomičnosti postupka. U bitnome se prigovori tuženika u ovom postupku odnose na osporavanje dinamike nastanka štetnog događaja utvrđene u tom radnom sporu za naknadu štete s tvrdnjom da je osiguranik tužitelja Vaso Stipanović bio osposobljen za rad na siguran način i zadužen za organizaciju rada na radilištu, te kao takav trebao organizirati rad po pravilima zaštite na radu, no to u tom postupku nije uspio dokazati.

15. Naime, u bitnome je u radnom sporu za naknadu štete pravomoćno utvrđeno da je tuženik odgovoran za nastanak štetnog događaja jer na radilištu na kojem je osiguranik tužitelja Vaso Stipanović ozlijeđen na radu nije bio valjano organiziran tehnološki proces rada, da se radilo o njegovom ozljeđivanju na pomoćnom stovarištu uz cestu koje nije imalo plan uređenja za donošenje kojeg nije bio zadužen on već njemu nadređeni revirnik, da on nije trebao organizirati poslove slaganja trupaca na tom pomoćnom stovarištu već organizirati otpremu trupaca, da nije ni upravljao radom dizalice niti se nalazio u njezinom manipulativnom prostoru, te da budući da nije bio zadužen za odlaganje trupaca na tom pomoćnom stovarištu, nije mogao uočiti da se u hrpi trupaca nalazi neočišćena grana koja je zaostala od prethodne operacije čišćenja pa nije ni mogao obavijestiti sebi nadređenog da mu prijete opasnost od udara grane zaostale na deblu te obustaviti rad.

16. Stoga sud nije prihvatio prijedlog tuženika za ponovnim izvođenjem već izvedenih dokaza u naprijed opisanom postupku naknade štete te se utvrđuje da je pravomoćno utvrđena njegova odgovornost za štetni događaj čije posljedice se manifestiraju u obvezi tužitelja na plaćanje naknade osiguraniku Vasi Stipanoviću za tjelesno oštećenje i invalidske mirovine.

17. Dakle, sud prihvaća utvrđenja iz navedene pravomoćne presude te se utvrđuje tuženikova obveza na naknadu štete tužitelju temeljem odredbe članka 162. stavak 3. ZOMO.

18. Kako je tuženik prihvatio službene isprave tužitelja temeljem kojih proizlazi visina isplaćenih tih naknada u spornom razdoblju, tužitelj je odustao od prije predloženog dokaza financijskim vještačenjem visine isplaćenih iznosa.

19. Neosnovan je prigovor zastare predmetnog potraživanja. Prema odredbi članka 165. stavak 1. ZOMO predmetna potraživanja tužitelja zastarijevaju istokom rokova određenim odredbama Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23-dalje ZOO). Prema odredbi članka 230. stavak 1. ZOO-a potraživanje naknade štete zastarijeva istekom tri godine od saznanja za štetu i štetnika. Odredbom članka 165. stavak 2. ZOMO propisano je da rokovi zastare potraživanja naknade štete po tom Zakonu počinju teći od dana pravomoćnosti rješenja kojim je osiguraniku priznato pravo iz mirovinskog osiguranja.

20. Budući da je rješenje o pravu na novčanu naknadu za tjelesno oštećenje doneseno 8. kolovoza 2022., na najstarije potraživanje naknade za tjelesno oštećenje potječe iz 2. tromjesečja 2022., točnije od 1. travnja 2022. dok je predmetna tužba podnesena 28. ožujka 2025., predmetna potraživanja nisu zastarjela.

21. Slijedom izloženog u cijelosti je usvojen tužbeni zahtjev, a budući da tužitelj nije tražio troškove postupka o tome sud nije ni odlučivao. Pravo na zakonske zatezne kamate pripada mu temeljem odredbe članka 29. stavak 1. i 2. ZOO-a i članka 165. stavak 3. ZOMO istekom roka od 15 dana od dana dostave poziva tuženiku na naknadu štete, a budući da iz povratnice (list 97 spisa) proizlazi da je odštetni zahtjev tuženik zaprimio 12. prosinca 2024., osnovan je zahtjev za zakonske zatezne kamate na iznos zatražene glavnice od 27. prosinca 2024. do isplate.

22. Budući da je tuženik uspio u ovom sporu, a nije zatražio naknadu parničnih troškova, a tužitelju temeljem odredbe članka 154. stavak 1. ZPP-a ni ne pripadaju, izostala je odluka o troškovima postupka.

U Vrbovcu 30. lipnja 2026.

Sutkinja
Zdenka Kudović-Husain

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana.

Stranci koja je pristupila ročištu radi uručenja presude rok za žalbu teče od dana kada je održano to ročište.

Stranci koja nije pristupila ročištu radi uručenja presude, a uredno je obaviještena o istom rok za žalbu teče od dana kada je ročište održano odnosno od dana objave presude na e-oglasnoj ploči.

Stranci koja nije pristupila ročištu radi uručenja presude, a nije uredno obaviještena o tom ročištu rok za žalbu teče od dana dostave prijepisa presude.

Žalba se podnosi putem ovog suda pisano u tri primjerka.

O žalbi odlučuje županijski sud.

DN-a:

-HZMO Zagreb, Zagreb, Mihanovićeve 3

-Hrvatske šume d.o.o., Zagreb

Broj zapisa: **9-3088a-4a406**

Kontrolni broj: **0dbc5-f9dea-2dd9b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Sesvetama** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.